

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/592**z dnia 30 kwietnia 2020 r.****w sprawie tymczasowych nadzwyczajnych środków stanowiących odstępstwo od niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 służących przeciwdziałaniu zakłóceniom na rynku w sektorach owoców i warzyw oraz wina spowodowanym pandemią COVID-19 i wprowadzonymi w związku z nią środkami**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 219 ust. 1 w związku z art. 228,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pandemia COVID-19 powoduje znaczące zakłócenia na rynku owoców i warzyw oraz rynku wina w całej Unii. Wprowadzone przez państwa członkowskie środki walki z pandemią COVID-19, a w szczególności daleko idące ograniczenia w przemieszczaniu się i ograniczenie kontaktów personalnych, doprowadziły do zakłóceń w łańcuchach dostaw, tymczasowego zamknięcia ważnych rynków zbytu produktów sektora owoców i warzyw oraz sektora wina, odpowiednio na poziomie hurtowym i detalicznym oraz w sektorze gastronomicznym, takich jak zamknięcie restauracji, stołówek, barów i hoteli. Środki wprowadzone w związku z COVID-19 powodują również problemy logistyczne, szczególnie poważne w przypadku łatwo psujących się owoców i warzyw oraz produktów sektora wina. Środki wprowadzone w związku z COVID-19 prowadzą także do trudności ze zbiorem owoców i warzyw, ze wszystkimi czynnościami związanymi z produkcją wina ze względu na niedobór siły roboczej i z docieraniem do konsumentów w kontekście zakłóceń w łańcuchach dostaw, problemów logistycznych i tymczasowego zamknięcia ważnych punktów sprzedaży. Okoliczności te powodują poważne zakłócenia w sektorze owoców i warzyw oraz w sektorze wina w Unii. Rolnicy w tych sektorach borykają się z trudnościami finansowymi i problemami z płynnością finansową.
- (2) Z uwagi na czas trwania ograniczeń nałożonych przez państwa członkowskie w celu zwalczania pandemii COVID-19 oraz prawdopodobieństwo ich kontynuacji, długoterminowe zakłócenia logistyki i łańcuchów dostaw, a także poważne skutki gospodarcze na głównych rynkach zbytu produktów sektora owoców i warzyw oraz sektora wina, odpowiednio na poziomie hurtowym i detalicznym oraz w sektorze gastronomicznym, poważne zakłócenia na obu rynkach i ich skutki prawdopodobnie utrzymają się, a nawet mogą się pogłębiać.
- (3) Ze względu na te zakłócenia na rynku i bezprecedensowy splot okoliczności rolnicy we wszystkich państwach członkowskich zmagają się z wyjątkowymi trudnościami w zakresie planowania, wdrażania i realizacji programów pomocy określonych w art. 32–38 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz w art. 39–54 tego rozporządzenia w odniesieniu do sektora wina. Należy zatem złagodzić te trudności wprowadzając odstępstwa od niektórych z tych przepisów.
- (4) W ramach swoich zatwierdzonych programów operacyjnych uznane organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw mogą wdrażać środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, których celem jest zwiększenie odporności na zakłócenia na rynku. Zgodnie z art. 33 ust. 3 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego nie mogą jednak obejmować więcej niż jednej trzeciej wydatków w ramach programu operacyjnego. Aby zapewnić tym organizacjom producentów większą elastyczność i umożliwić im skoncentrowanie zasobów z programów operacyjnych na łagodzenie zakłóceń na rynku spowodowanych środkami związanymi z pandemią COVID-19, zasada ta nie powinna mieć zastosowania w 2020 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

- (5) Szacuje się, że zamknięcie hoteli, barów i restauracji ma bezpośredni wpływ na 30 % ilości i 50 % wartości wina spożywanego w Unii. Stwierdzono również, że spożycie wina w domu nie kompensuje spadku konsumpcji poza domem. Nie można ponadto organizować zwyczajowych uroczystości i spotkań, podczas których spożywa się wino, takich jak urodziny lub święta państwowe. Co więcej, istnieje ryzyko, że działalność turystyczna i turystyka winiarska w sezonie letnim nie będą możliwe. W związku z tym nadwyżki wina na rynku rosną. Ponadto niedobór siły roboczej, również wynikający z pandemii, oraz spowodowane pandemią trudności logistyczne wywierają presję na plantatorów winorośli i cały sektor wina. Plantatorzy winorośli napotykają coraz większe problemy w związku z nadchodzącymi zbiorami: niskie ceny, ograniczoną konsumpcję, trudności z transportem i sprzedażą.
- (6) Jednocześnie przez cały 2019 r. unijny rynek wina już działał w utrudnionych warunkach, a zapasy wina są na najwyższym poziomie od 2009 r. Sytuacja ta jest przede wszystkim wynikiem połączenia rekordowych zbiorów w 2018 r. i ogólnego spadku konsumpcji wina w Unii. Co więcej, Stany Zjednoczone Ameryki, które są głównym unijnym rynkiem eksportowym wina, nałożyły dodatkowe cła przywozowe na wina z Unii, co ograniczyło wywóz. Pandemia COVID-19 stanowi kolejny cios dla tego wrażliwego sektora, który nie jest w stanie skutecznie wprowadzać do obrotu lub dokonywać dystrybucji swoich produktów, przede wszystkim ze względu na zamknięcie głównych rynków eksportowych oraz środki wprowadzone w celu zapewnienia prawidłowej izolacji i blokady, obejmujące w szczególności przerwanie wszelkiej działalności gastronomicznej oraz brak możliwości zaopatrywania tradycyjnych klientów. Ponadto trudności z zaopatrzeniem w niezbędne komponenty, takie jak butelki i korki potrzebne do produkcji wina, utrudniają działalność podmiotów sektora wina, uniemożliwiając im wprowadzanie do obrotu wina gotowego do sprzedaży.
- (7) Usunięcie z unijnego rynku pewnych ilości wina, które nie zostały wprowadzone do obrotu i których nie można przechować, powinno złagodzić poważne zakłócenia na rynku w sektorze wina. W związku z tym destylację wina z przyczyn związanych z kryzysem spowodowanym pandemią COVID-19 należy tymczasowo uznać za środek kwalifikujący się do finansowania w ramach programów wsparcia w sektorze wina, aby pomóc producentom wina poprawić wynik gospodarczy. Aby uniknąć zakłóceń konkurencji, należy wykluczyć stosowanie uzyskanego alkoholu w przemyśle spożywczym i ograniczać je do celów przemysłowych, w tym do celów dezynfekcyjnych i farmaceutycznych oraz do celów energetycznych.
- (8) Dopłaty do kryzysowego przechowywania to kolejny środek, który powinien pozwolić tymczasowo usunąć z rynku pewne ilości wina i przyczynić się do stopniowego powrotu do bardziej opłacalnej ekonomicznie sytuacji na rynku. W związku z tym dopłaty do kryzysowego przechowywania wina powinny być tymczasowo kwalifikowalne do finansowania w ramach programów wsparcia w sektorze wina. Aby uniknąć sytuacji, w której wsparcia udzielono by dwukrotnie w odniesieniu do tej samej ilości wina wycofanej z rynku, beneficjenci dopłat do kryzysowego przechowywania wina nie powinni otrzymywać dopłat na destylację wina w sytuacji kryzysowej w ramach programów wsparcia dla sektora wina ani płatności krajowej na rzecz destylacji wina w sytuacji kryzysowej.
- (9) Aby pomóc podmiotom gospodarczym reagować na obecne wyjątkowe okoliczności i zaradzić tej nieprzewidywalnej i niestabilnej sytuacji, należy pozwolić na większą elastyczność we wdrażaniu niektórych środków na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (10) W szczególności, aby umożliwić państwom członkowskim wsparcie producentów poważnie dotkniętych kryzysem, należy wprowadzić odstępstwo od art. 44 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do środka dotyczącego funduszy wspólnego inwestowania, o którym mowa w art. 48 tego rozporządzenia, aby traktować jako kwalifikowalne wydatki poniesione na operacje, których czwarty rok realizacji przypada w 2020 r., nawet jeśli zostaną poniesione przed przedłożeniem przez państwo członkowskie odpowiedniego projektu programu wsparcia. Umożliwi to państwom członkowskim przyznanie dodatkowych dopłat na pokrycie kosztów administracyjnych już ustanowionych funduszy wspólnego inwestowania przez kolejne 12 miesięcy w roku budżetowym 2020. Aby wsparcie było ekonomicznie dostateczne oraz na zasadzie odstępstwa od art. 48 ust. 2, przyznane dopłaty nie powinny być regresywne, lecz odpowiadać finansowaniu przyznanemu w trzecim roku realizacji.
- (11) Należy ponadto, jako nadzwyczajny środek, wprowadzić odstępstwo od przepisów art. 46 ust. 6, art. 47 ust. 1 i 3, art. 49 ust. 2 i art. 50 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i tymczasowo zwiększyć maksymalny wkład Unii na środki dotyczące restrukturyzacji i przekształcania winnic, zielonych zbiorów, ubezpieczenia zbiorów i inwestycji. Te tymczasowe środki są niezbędne, gdyż z powodu pandemii COVID-19 podmioty gospodarcze ponoszą i będą nadal ponosić znaczne straty w dochodach oraz dodatkowe koszty wynikające z zakłóceń na rynku i w produkcji. Zwiększenie wkładu Unii na przedmiotowe środki i wynikające z niego zmniejszenie wkładu beneficjentów będzie stanowić dla beneficjentów pewną ulgę finansową.

- (12) Elastyczność wprowadzona przez zwiększenie wkładu Unii stanowi formę wsparcia finansowego, które jednak nie wymaga dodatkowego finansowania ze strony Unii, ponieważ nadal mają zastosowanie limity budżetowe dla krajowych programów wsparcia dla sektora wina, określone w załączniku VI do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Państwa członkowskie mogą zatem podjąć decyzję o przeznaczeniu na przedmiotowe środki wyższych kwot jedynie w ramach rocznego budżetu przewidzianego w tym załączniku. Środek ten ma zatem na celu zapewnienie wsparcia dla tego sektora w kontekście niestabilnej sytuacji na rynku bez konieczności uruchamiania dodatkowego finansowania.
- (13) Instrument prewencyjny w postaci ubezpieczenia zbiorów uznano za kwalifikowalny do wsparcia w ramach programów wsparcia dla sektora wina, by zachęcać do odpowiedzialnego podejścia do sytuacji kryzysowych. Art. 49 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów przyczynia się do zabezpieczenia dochodów producentów, którzy ponieśli straty w wyniku klęsk żywiołowych, niekorzystnych zjawisk klimatycznych, chorób lub epidemii szkodników. Ze względu na drastyczny wpływ pandemii COVID-19 na dochody producentów wina, wynikające po części z niemożliwych do pokonania trudności powstałych na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu wina, wsparcie Unii należy rozszerzyć na ubezpieczenie zbiorów w przypadku, gdy straty są spowodowane przez pandemię wśród ludzi. W takich przypadkach należy również tymczasowo zwiększyć stawki wsparcia Unii do 60 %, aby zapewnić plantatorom winorośli pewną ulgę finansową.
- (14) Zielone zbiory, przewidziane w art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, stosuje się jako środek zarządzania rynkiem, gdy spodziewana jest nadmierna produkcja winogron. Artykuł ten wymaga zniszczenia lub usunięcia kiści winogron w całym gospodarstwie w celu skorzystania ze wsparcia Unii. W obecnych okolicznościach plantatorzy winorośli napotykają bezprecedensowe trudności w mobilizacji siły roboczej niezbędnej do przeprowadzenia tak dużej operacji. Należy zatem wprowadzić odstępstwo od tego obowiązku i umożliwić zniszczenie lub usunięcie niedojrzałych kiści winogron w części gospodarstwa, pod warunkiem przeprowadzenia tego zabiegu na całych działkach.
- (15) Ze względu na szczególnie pilną potrzebę, w szczególności biorąc pod uwagę trwające zakłócenia na rynku spowodowane pandemią COVID-19, jej poważne skutki dla sektora owoców i warzyw oraz sektora wina, a także jej kontynuację i prawdopodobieństwo zaostrzenia, należy natychmiast podjąć działania i pilnie wprowadzić środki służące złagodzeniu jej negatywnych skutków. Opóźnienie podjęcia działań służących przeciwdziałaniu zakłóceniom na rynku groziłoby pogorszeniem sytuacji na rynku w obu sektorach i w obu odbiłoby się niekorzystnie na warunkach produkcji i warunkach rynkowych. Z tego względu niniejsze rozporządzenie należy przyjąć w trybie pilnym, określonym w art. 228 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (16) Wobec konieczności natychmiastowego działania niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

OWOCE I WARZYWA

Artykuł 1

Tymczasowe odstępstwo od przepisów art. 33 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Na zasadzie odstępstwa od art. 33 ust. 3 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 limit jednej trzeciej wydatków na środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego w ramach programu operacyjnego, o którym mowa w tym przepisie, nie ma zastosowania w roku 2020.

ROZDZIAŁ II

WINO

SEKCJA 1

Środki wsparcia w sytuacji kryzysowej

Artykuł 2

Odstępstwo od przepisów art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Na zasadzie odstępstwa od art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 środki określone w art. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia można finansować w ramach programów wsparcia dla sektora wina w roku budżetowym 2020.

Artykuł 3

Destylacja wina w sytuacji kryzysowej

1. Wsparcie na destylację wina można przyznać zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule. Przyznawane wsparcie jest proporcjonalne.
2. Aby uniknąć zakłóceń konkurencji, alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1, wykorzystuje się wyłącznie do celów przemysłowych, w tym do celów dezynfekcyjnych lub farmaceutycznych albo do celów energetycznych.
3. Beneficjentami wsparcia, o którym mowa w ust. 1, są przedsiębiorstwa winiarskie produkujące lub wprowadzające do obrotu produkty, o których mowa w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, organizacje producentów wina, stowarzyszenia przynajmniej dwóch producentów, organizacje międzybranżowe lub destylarnie przetwarzające produkty sektora wina.
4. Do wsparcia kwalifikują się wyłącznie koszty dostawy wina do destylarni i koszty destylacji tego wina.
5. Państwa członkowskie mogą ustanowić kryteria pierwszeństwa, wykazując je w programie wsparcia. Takie kryteria pierwszeństwa opierają się na konkretnych strategiach i celach określonych w programie wsparcia, są obiektywne i niedyskryminacyjne.
6. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy w zakresie procedury składania wniosków o przyznanie wsparcia, o którym mowa w ust. 1, które to przepisy regulują:
 - a) osoby fizyczne lub prawne, które mogą przedstawiać wnioski;
 - b) składanie i wybór wniosków, w tym co najmniej terminy składania wniosków, oceny odpowiedniości każdego z proponowanych działań oraz powiadomienia danych podmiotów o wynikach procedury wyboru;
 - c) weryfikację zgodności z przepisami dotyczącymi kwalifikowalnych działań i kosztów, o których mowa w pkt 4, oraz z kryteriami pierwszeństwa w przypadku ich zastosowania;
 - d) wybór wniosków, w tym co najmniej wagę przypisaną każdemu kryterium pierwszeństwa, w przypadku ich zastosowania;
 - e) ustalenia dotyczące płatności zaliczek i zapewnienia zabezpieczeń.
7. Państwa członkowskie ustalają kwotę wsparcia dla beneficjentów na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.
8. Na zasadzie odstępstwa od art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe zgodnie z przepisami unijnymi dotyczącymi pomocy państwa na środki, o których mowa w niniejszym artykule.

9. Do destylacji wina w sytuacji kryzysowej stosuje się odpowiednio art. 1 i 2, art. 43 oraz art. 48–54 i art. 56 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1149 ⁽²⁾ oraz art. 1, 2 i 3, art. 19–23, art. 25–31, art. 32 ust. 1 akapit drugi oraz art. 33–40 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1150 ⁽³⁾.

Artykuł 4

Dopłaty do kryzysowego przechowywania wina

1. Dopłaty do kryzysowego przechowywania wina można przyznać zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule.

2. Aby uniknąć sytuacji, w której wsparcia udzielono by dwukrotnie w odniesieniu do tej samej ilości wina wycofanej z rynku, beneficjenci otrzymujący dopłaty do kryzysowego przechowywania wina nie mogą otrzymywać dopłat na destylację wina w sytuacji kryzysowej na podstawie art. 3 niniejszego rozporządzenia ani płatności krajowej na rzecz destylacji wina w sytuacji kryzysowej na podstawie art. 216 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

3. Beneficjentami dopłat, o których mowa w ust. 1, są przedsiębiorstwa winiarskie produkujące lub wprowadzające do obrotu produkty, o których mowa w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, organizacje producentów wina, stowarzyszenia przynajmniej dwóch producentów lub organizacje międzybranżowe.

4. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy w zakresie procedury składania wniosków o przyznanie dopłat, o których mowa w ust. 1, które to przepisy regulują:

- a) osoby fizyczne lub prawne, które mogą przedstawiać wnioski;
- b) składanie i wybór wniosków, w tym co najmniej terminy składania wniosków, oceny odpowiedniości każdego z proponowanych działań oraz powiadomienia danych podmiotów o wynikach procedury wyboru;
- c) weryfikację zgodności z warunkami wsparcia określonymi w niniejszym artykule oraz z przepisami dotyczącymi kryteriów pierwszeństwa w przypadku ich zastosowania;
- d) wybór wniosków, w tym co najmniej wagę przypisaną każdemu kryterium pierwszeństwa, w przypadku ich zastosowania;
- e) ustalenia dotyczące płatności zaliczek i zapewnienia zabezpieczeń.

5. Aby dać pierwszeństwo niektórym beneficjentom, państwa członkowskie mogą ustanowić kryteria pierwszeństwa, wykazując je w programie wsparcia. Takie kryteria pierwszeństwa opierają się na konkretnych strategiach i celach określonych w programie wsparcia, są obiektywne i niedyskryminacyjne.

6. Państwa członkowskie rozpatrują wnioski pod kątem szczegółowego opisu proponowanych przez wnioskodawcę działań i proponowanych terminów ich realizacji.

7. Na zasadzie odstępstwa od art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe zgodnie z przepisami unijnymi dotyczącymi pomocy państwa na środki, o których mowa w niniejszym artykule.

8. Do dopłat do kryzysowego przechowywania wina stosuje się odpowiednio art. 1 i 2, art. 43 oraz art. 48–54 i art. 56 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1149 oraz art. 1, 2 i 3, art. 19–23, art. 25–31, art. 32 ust. 1 akapit drugi oraz art. 33–40 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1150.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1149 z dnia 15 kwietnia 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1150 z dnia 15 kwietnia 2016 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 23).

SEKCJA 2

Odstępstwa dotyczące konkretnych środków wsparcia

Artykuł 5

Odstępstwo od przepisów art. 44 ust. 2 i art. 48 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 44 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w roku budżetowym 2020 wsparcia na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania, o których mowa w art. 48 tego rozporządzenia, można udzielać w odniesieniu do wydatków poniesionych przed przedłożeniem odpowiednich projektów programów wsparcia w związku z operacjami, których trzeci rok realizacji zakończono w 2019 r.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 48 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wsparcia na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania dotyczących operacji, których trzeci rok realizacji zakończono w 2019 r., można udzielać w postaci niedegresywnych dopłat na pokrycie kosztów administracyjnych funduszy i w wysokości równej finansowaniu przyznanemu w trzecim roku realizacji.

Artykuł 6

Odstępstwo od przepisów art. 46 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Na zasadzie odstępstwa od art. 46 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wkład Unii w faktyczne koszty restrukturyzacji i przekształcania winnic nie może przekraczać 60 %. W regionach słabiej rozwiniętych wkład Unii w koszty restrukturyzacji i przekształcania nie może przekroczyć 80 %.

Artykuł 7

Odstępstwo od przepisów art. 47 ust. 1 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w roku 2020 „zielone zbiory” oznaczają całkowite zniszczenie lub usunięcie jeszcze niedojrzałych kiści winogron w całym gospodarstwie lub w części gospodarstwa, pod warunkiem że zielone zbiory przeprowadza się na całych działkach.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 47 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wsparcie udzielone na zielone zbiory nie może przekroczyć 60 % sumy bezpośrednich kosztów zniszczenia lub usunięcia kiści winogron i związanego z tym zniszczeniem lub usunięciem uszczuplenia dochodów.

Artykuł 8

Odstępstwo od przepisów art. 49 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Na zasadzie odstępstwa od art. 49 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wkład finansowy Unii we wsparciu na rzecz ubezpieczenia zbiorów nie przekracza 60 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia:

- a) od strat, o których mowa w art. 49 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz innych strat spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi;
- b) od strat spowodowanych przez zwierzęta, choroby roślin lub inwazje szkodników;
- c) od strat spowodowanych przez pandemię wśród ludzi.

Artykuł 9

Odstępstwo od przepisów art. 50 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Na zasadzie odstępstwa od art. 50 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 do wkładu Unii mają zastosowanie następujące maksymalne stawki pomocy związane z kosztami kwalifikowalnymi inwestycji:

- a) 60 % w regionach słabiej rozwiniętych;
- b) 50 % w regionach innych niż regiony słabiej rozwinięte;

- c) 80 % w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 Traktatu;
- d) 75 % na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ⁽⁴⁾;

Artykuł 10

Zastosowanie tymczasowo zwiększonego wkładu Unii

Art. 6, art. 7 ust. 2, art. 8 i 9 mają zastosowanie do operacji wybranych przez właściwe organy państw członkowskich od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, ale nie później niż do dnia 15 października 2020 r.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).